

1. Jun. 1845

FACTS

Date:

1. Jun. 1845

Page number:

Dagbog D, side 30-31

TRANSCRIPTION

1 Juni 1845.

Jeg kan ikke lægge Bogen hen inden jeg har optegnet: at det samme Selskab, som gjorde ovennævnte Skovtour,¹ gjentog en lignende, hvorved ogsaa Forældrene og flere Ældre vare tilstæde. Det var i Fredags 30 May. Aldrig skal jeg glemme det Syn, at see Selskabet leiret paa en Banke i Frederiksdals Skov ved Kobberdammen. Alle de unge Piger havde friske Bøgekrandse paa Hovederne, der blev sunget deilige Sange, Pastor Grundtvig² og Prof. •31• Høyen³ vare med. Det Indtryk er jeg vis paa skal aldrig forviskes hos mig, og vil tit være mig en Glæde at mindes paa Reisen. – Det er i morgen den 2 Juny – den Dato glemmer jeg heller aldrig,⁴ men hun skulde tænke derpaa? Det er paa Onsdag den 4 Juny, den Dag for et Aar siden saae mig nedslaaet og rystet i mit Inderste; jeg gjenvandt Ro og Munterhed, men ikke Sindets Sundhed, det er sygt endnu, det kan jeg ikke dølge for mig selv, og jeg kan jo ogsaa mærke det paa mine Venner. Iaften saae jeg da sidste Gang Grundtvigs⁵ i deres Hjem; hvor venlige og gode have dog de Mennesker været imod mig. Jeg gik ind til Præsten i hans Stue, og sagde ham Farvel: Gud være med Dem, sagde han – men med sin egne Tone, saa de Ord gik mig ind i Sjælen; og den elskelige Kone. – Gud give, jeg maatte finde den Familie, som jeg forlader den.

For et Aar siden flygtede jeg paa Landet, indespærrede mig i en ussel Bondegård, hvorfor kunde jeg ikke strax gjort, hvad jeg gjør nu, Aardagene derefter: reise til Udlandet. Lev vel, Margrethe! nu er det, jeg skal glemme Dig, hidtil kunde jeg det ikke! Nu skal Du ikke mere møde mig, o Gud! den sidste Gang, jeg saae hende, da vendte hun sig om, og saae efter mig, hvad vilde det Øiekast? Er det ikke muligt, at møde hende endnu engang i disse Dage? Vil det ikke imorgen Aften falde Dig ind, naar Du sidder paa Dit Kammer, at det er netop et Aar siden, Du gik fra Haven til Hjemmet, taus ved Siden af mig – vil det ikke rinde Dig i Tankerne? Og vil Du tænke: den Uforskammede! hvem mine Forældre viiste saamegen Godhed, han lønner dem med Sligt? vil Du afskye mit Minde? O Gud! hvem giver mig Vished og Svar paa mange Spørgsmaal. Margrethe! Margrethe! var jeg Dig saa uværdig? Har det ikke bedrøvet Dig: at have dryppet de første bedske Draaber i mit Bæger? Lev vel! Margrethe! Dit Navn skal nu ikke længe komme gennem min Pen – men Dit Billed staaer tit for min Sjæl. Paa Thorsdag er jeg paa Veien, og skal længe ikke pine Dig ved Møder paa Gaden. Jeg skriver og skriver, og kan dog ikke udtale, hvad der bevæger sig i mit Bryst. – lad det da kun leve der i Stilhed, og minde mig om: at jeg ingensinde maa gjøre mig Margrethe uværdig!

¹ Skovturen den 26. maj, omtalt i dagbogen 29. maj 1845.

² N.F.S. Grundtvig (1783-1872).

³ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁴ Den 2. juni var årsdagen for Lundbyes fejlslagne frieri til Margrethe Elisabeth Bauditz (1820-1906).

⁵ N.F.S. Grundtvig og hans hustru Elisabeth C.M. Grundtvig, f. Blicher (1787-1851).

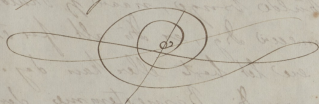
Hallundborg 21 Maj 1844.

Jeg kom hertil med et glæde Brevskab: at de gamle Brevstjerner alle
blevne. Old, forældre - det var i Fredags og idag Onsdag fik en Efter-
middag om: at både Barnet og den unge Moder vare begge færdige. Det var
den danske Lærers, som havde mange smaa, Menstjerner, og har lagt
for Dagen, at hun kaldt af mig, som p. gaa for to, at p. var der af Læreren
som helst først, hendes, eller lidt sidst at tilgive et Gemyt, der ved Lygghed
og en utydelig Barndom var blevet p. rødt. Men var at Menerne med både
Aand og Bredskaber, og p. kan tænke: at Carl maa føle hendes Død som et
haardt Slag; men Christens hele Stilling finder p. mere beklagelig.

København 27 Maj 1845.

I Fredags Morges 23 Maj kom Moder og p. her tilbage, netop Lærers Brevstjerne.
Jeg var een Dag i Valdeby. - Mandag den 26. gik p. en Gudsretten til Skolen,
hvor p. med mange Andre var indbudt af de tre unge Damer: Georgie, Meta
og Inette. - 27 Maj led p. en Ofteren til Biskopens for at tale for Læreren og
gratulerer Fruen Meta Grundtvig til hendes Fødselsdag. - 28 Maj gik p. med Ofteren
til Skolen for at se, om Fru Puggaard var ved, og gik hen til
Fuggerborg, hvor p. idag kommer. - Jeg vilde taget Læreren med mig
paa Næste, som Dagen, men dets er den for stor og dets indholder den Ting,
som det kunde sees, hvor p. ikke har saa p. rødt i Gjemmerne, der for:
stutter p. den her, naar p. eller p. Optogene i den, her ved meget
fandtes sig og p. Læreren. Paa Mandag gik p. ombord til Kiel.

Jeg kommer i Tiden og Lygghed tilbage til
et lille Danmark!

1 Juni 1845.

Jeg kan ikke lægge Begreb hen inden p. har optaget: at det samme Lohol
som p. indtænkte Skolen, og p. en lignende, hvorved ogsaa Læreren
ved og flere Alde vare tilfærdige. Det var i Fredags 30 Maj. Altså skal
p. Læreren det Lige, at der Lohol Læreren paa en Bank i Fredagsdags
hav ved Lohol Læreren. Alle de unge P. har havde friske Begreb
paa Lohol, der blev gaaet det Lige Læreren, Pater Grundtvig og Prof

Mågen saa mig. Det Indtryk, at jeg især skal aldrig forvistes hos mig,
og vil det saa mig en Glæde at minde mig paa Rejsen. —

Det er i morgen den 2. Febr. — den dato glemmer jeg heller aldrig, men
hvordan skal du tænke derpaa? Det er paa Onsdag den 4. Febr., den Dag før at
Aars siden saa mig ned, læst og sigtet i mit Indst. i den gjenmænte og
Minstetid, men ikke Indtægt. Indtægt, det er sigt endnu, det kan jeg ikke
sælge for mig, selv, og jeg kan jeg ogsaa tænke det paa mine Venner.

Daften saa jeg den sidste Gang Grundtægt i den Hjem i den ventlige og gode
haar dog de Menneker næst ind mig. Og jeg ind til Presten i den
Stue, og sagde haar Farvel. Gud saa mig den, sagde haar — men med sin
egne Tænk, saa de end jeg mig ind i Hæder, og den elskelige Haar —
Gud gaa, gjenette findes den Familie, som jeg forlader den.

For at Aars siden flygtet jeg paa Landet, indspærrede mig i en
nær Besættelse, tænkte jeg ikke Strax op, hvad jeg gjorde mig,
Aardagene drevte sig: seise til det Landet. Lev vel, Margrethe! nu er
det, jeg skal glemme dig, indtil tænke jeg det ikke! Nu skal du ikke mere minde
mig, — Gud! den sidste Gang jeg saa haar, da tænkte haar sig om, og saa efter
mig, haar vilde det skæde sig? Er det ikke muligt, at minde haar endnu
engang i disse Dage? Vil det ikke imorgen Aften falde dig ind, saar
den sidste paa det Kammer, at det er netop at Aars siden, den gik fra Haar
til Hjemmet, tænke ad den af mig — vil det ikke minde dig. Tanken? Og
vil du tænke: den Afslutning. Haar mine Forældre sidste saaregen
Gæst, haar tænke den med Helt? vil du afsige mit Minde? O Gud!
haar giv mig Vished og Saar paa mange Lejgsmaal. Margrethe!
Margrethe! saa jeg dig saa mindig? Haar det ikke bedst dig: at haar
sikkert de første bedste Dræber i mit Bogen? Lev vel! Margrethe! Det Haar
skal min ikke leje komme gjenne min Pæ — men det Billed staa det
for min Sjæl. Paa Thorndag er jeg paa Reisen, og skal leje ikke pine
dig ad Minde paa Gæder. Og skrive og skrive, og haar dog den indtil,
haar den haare sig i mit Bogen — lad det sa haar den den i Hæder,
og minde mig om: at jeg ingensinde maer jeg mig Margrethe mindig!